

**FJALËT E DIJETARËVE LIDHUR ME
MEVLUDIN E PEJGAMBERIT
SAL-LALLAHU ALEJHI UE SEL-LEM**

**KOMISIONI I PËRHERSHËM PËR FETVA
SHEJH ABDULAZIZ IBËN BAZ
SHEJH MUHAMED NASIRUDIN EL ALBANI
SHEJH MUHAMED EL UTHEJMIN
SHEJH ZEJD EL MEDKHALI
SHEJH RABI' EL MEDKHALI
SHEJH ABDULMUHSIN EL ABBAD
SHEJH SALIH EL FEUZAN**

FJALËT E DIJETARËVE LIDHUR ME MEVLUDIN E PEJGAMBERIT

صلى الله عليه وسلم

KOMISIONI I PËRHERSHËM PËR FETVA
SHEJH ABDULAZIZ IBËN BAZ
SHEJH MUHAMED NASIRUDIN EL ALBANI
SHEJH MUHAMED EL UTHEJMIN
SHEJH ZEJD EL MEDKHALI
SHEJH RABI' EL MEDKHALI
SHEJH ABDULMUHSIN EL ABBAD
SHEJH SALIH EL FEUZAN

Titulli original: Fjalët e dijetarëve lidhur me mevludin e Pejgamberit sal-lAllahu alejhi ue sel-lem

Autorë: Komisioni i Përhershëm për Fetva, shejh AbdulAziz ibën Baz, shejh Muhamed Nasirudin el Albani, shejh Muhamed el Uthejmin, shejh Zejd el Medkhali, shejh Rabi' el Medkhali, shejh AbdulMuhsin el Abbad, shejh Salih el Feuzan.

Mblodhi dhe përktheu: Besmir Cacani

Publikimi në web: www.revistamedina.net

© të gjitha të drejtat janë të rezervuara për përkthyesin

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Me emrin e Allahut, të Gjithëmëshirshmit, Mëshirëplotit.

Lavdi Allahut, Krijuesit Fuqiplotë, salavatet dhe selamet qofshin mbi Pejgamberin tonë Muhamed, familjen dhe shokët e tij.

Kjo është një përpjekje shumë modeste për të sqaruar muslimanët rreth gjykimit të mevludit dhe disa çështje të ndryshme që lidhen me krenntimin e tij.

Pa dyshim që dijetarët kanë shkruar shumë në sqarimin e këtij krenntimi, andaj jam munduar të përzgjedh disa prej fjaëve të tyre – që mendoj – janë të mjaftueshme në sqarimin e tij.

Krenntimi i mevludit në vendin tonë – Shqipëri – arrin ekstreme; siç është leximi i vjershave ku Pejgamberi sal-lAllahu alejhi ue sel-lem cilësohet se e di të fshehtë, apo ngritja në këmbë në një moment të caktuar të krenntimit të mevludit sepse gjoja po e prezanton edhe Pejgamberi sal-lAllahu alejhi ue sel-lem atë krenntim, apo besimi i disa sufive ekstremë se mevludi është prej shtyllave të islamit etj. Devijime ekstreme.

E pashë të përshtatshme që të mbledh disa nga fjalët e dijetarëve dhe artikujve të tyre, duke shpresuar nga Allahu që ta bëjë përpjekje të dobishme për lexuesin dhe shkruesin, vërtet Ai është i Plotfuqishëm për çdo gjë.

Shkroi: Besmir I. Cacani

KOMISIONI I PËRHERSHËM PËR KËRKIME AKADEMIKE DHE FETVA PËR MEVLUDIN

Pyetja e parë e fetvasë numër 7136.

Pyetja 1: bëhen tubime me rastin e kremtimit të mevludit të Pejgamberit sal-lAllahu alejhi ue sel-lem, në të cilat njerëzit flasin për jetën e tij, falin namazin, paraqesin cilësitë e Pejgamberit sal-lAllahu alejhi ue sel-lem dhe i japin atij selam në vetvete (foto ku tregohet mënyra si japin selam).

Përgjigja: kremtimi i mevludit të Pejgamberit sal-lAllahu alejhi ue sel-lem nuk lejohet, sepse është bidat i shpikur që Pejgamberi sal-lAllahu alejhi ue sel-lem nuk e ka bërë, as nuk e kanë bërë halifët e tij të drejtë, as e ka bërë ndonjë prej dijetarëve të tre brezave me vlerë.

Prej Allahut vjen sukcesi, salavatet dhe selamet qofshin mbi Muhamedin, familjen dhe shokët e tij.

Komisioni i Përherëshëm për Kërkime Akademike dhe Fetva

Kryetar: AbdulAziz ibën Baz

Nënkryetar: AbdurRezak Afifi

Anëtar: Abdullah ibën Gudejan

Anëtar: Abdullah ibën Ku'ud

KREMTIMI I MEVLUDIT

SHEJH ABDULAZIZ IBËN BAZ

Pyetja: vëllau ynë pyet dhe thotë: çfarë mendoni për krenntimin e mevludit të Pejgamberit, pasi njerëzit po përsërisin se disa dijetarë e kanë lejuar dhe e praktikojnë?

Përgjigjja: krenntimi i mevludit nuk ka bazë, madje është bidat që e kanë shpikur njerëzit në shekullin e katërt e më vonë. Është e mirënjohur se të parët që e kanë shpikur, janë fraksioni i njohur me emrin Fatimijunë, të cilët kanë qenë udhëheqësit e Magrebit dhe Egjiptit në shekullin e katërt dhe të pestë. Ata e kanë shpikur këtë gjë në shekullin e katërt me emrin e Aliut, Hasanit, Hysenit, Fatimes, Pejgamberit sal-lAllahu alejhi ue sel-lem dhe të udhëheqësit të tyre, e kjo gjë u përhap pas tyre.

Kjo gjë nuk ka qenë e njohur tek brezat me vlerë, as në kohën e Pejgamberit sal-lAllahu alejhi ue sel-lem, e për këtë, dijetarët recenzues kanë thënë se është bidat, sepse Pejgamberi sal-lAllahu alejhi ue sel-lem ka thënë: **“Kush shpik në çështjen tonë diçka që nuk është prej saj, atëherë ajo është e refuzuar.”** Po ashtu ka thënë: **“Kush vepron një vepër që nuk përputhet me çështjen tonë, atëherë ajo është e refuzuar.”** D.m.th. është e papranuar dhe nuk merret në konsideratë ajo që bën sot shumica, sepse e kanë trashëguar nga paraardhësit e tyre.

Rregulli mbi të cilin ecën masa e njerëzve e që kanë ecur edhe mosbesimtarët para Pejgamberit sal-lAllahu alejhi ue sel-lem, është:

إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّهُتَدُونَ

“Ne i kemi gjetur etërit tanë në këtë fe dhe ne po ndjekim gjurmët e tyre.”¹ Andaj, pasimi i etërve nuk është argument, nëse vepra e tyre nuk bazohet mbi themele të forta dhe janë pa argument, ashtu sikurse veprat e mosbesimtarëve nuk kanë qenë argument. Për këtë arsye, Allahu i ka kundërshtuar dhe i ka urdhëruar që të pasojnë Pejgamberin sal-Allahuejhi ue sel-lem, duke mos i arsyetuar për pasimin e paraardhësve, madje i ka qortuar për këtë gjë.

I tillë duhet të jesh edhe ti o besimtar! Ti nuk duhet të ndjekësh babanë tënd, as gjyshin tënd, as banorët e vendit tënd, përveçse në gjërat e ligjëruara, ndërsa në gjërat që ka ndaluar Allahu nuk duhet t’i ndjekësh, edhe nëse ata janë të shumtë.

Nëse banorët e vendit tënd konsumojnë alkolin, ty nuk të lejohet që ta konsumosh. E tillë edhe nëse ata bëjnë zina, edhe nëse nuk i respektojnë prindërit, ty nuk të lejohet që të bësh sikur ata. Kjo vlen edhe nëse bëjnë bidate; ty nuk të lejohet që t’i ndjekësh, mirëpo lutesh për ta për udhëzim, i këshillon dhe i orineton nga e mira. Mos bëj bashkë me ta atë çfarë e ka ndaluar Allahu prej bidateve, ashtu siç nuk të lejohet të bësh bashkë me ta zinanë, konsumin e alkolit, mosrespektimin e prindërve, kamatën e të ngjashme.²

¹ Ez-Zuhruf: 22.

² Burimi: webfaqja zyrtare e shejhut.

A I LEJOHET MUSLIMANËVE QË TË KREMTOJNË MEVLUDIN PEJGAMBERIK?

SHEJH ABDULAZIZ IBËN BAZ

Pyetja: a i lejohet muslimanëve që të kremtojnë në xhami dhe të përkujtojnë jetën e nderuar të Pejgamberit me datë 12 Rabiul Euel, me rastin e mevludit të nderuar pejgamberik, pa e bërë ditë pushimi si Bajrami? Kemi rënë në mospajtim lidhur me të, ca thonë bidat i mirë dhe ca thonë bidat i keq.

Përgjigja: muslimanëve nuk i lejohet të bëjnë kremtime me rastin e mevludit të Pejgamberit sal-lAllahu alejhi ue sel-lem me datë 12 Rabiul Euel dhe me asnjë datë tjetër. Po ashtu, nuk lejohet që të bëjnë kremtime për mevludin e dikujt tjetër, sepse kremtimi i mevludeve është bidat i shpikur në fe. Pejgamberi sal-lAllahu alejhi ue sel-lem nuk e ka kremtuar mevludin e tij kur ka qenë gjallë, ndërkohë që ai është përcjellësi i fesë, është ligjëruesi nga Zoti i tij i dispozitave fetare dhe nuk ka urdhëruar për të, as halifët e tij të drejtë nuk e kanë bërë, as sahabët e tjerë, as pasuesit e tyre të mirë gjatë brezave me vlerë nuk e kanë bërë. Nga kjo kuptohet se është bidat. Pejgamberi sal-lAllahu alejhi ue sel-lem ka thënë: **“Kush shpik në çështjen tonë diçka që nuk është prej saj, atëherë ajo është e refuzuar.”** Transmetojnë Buhariu dhe Muslimi, ndërsa në një transmetim të Muslimit dhe të Buhariut në formë hadithi muallak, ka thënë: **“Kush vepron një vepër që nuk përputhet me çështjen tonë, atëherë ajo është e refuzuar.”**

Kremtimi i mevludeve nuk është prej fesë së Pejgamberit sal-lAllahu alejhi ue sel-lem, mirëpo është prej gjërave të shpikura prej njerëzve në shekujt e mëvonshëm, andaj është diçka e refuzuar. Pejgamberi sal-lAllahu alejhi ue sel-lem thoshte në hytbet e tija të

xhumasë: **“Më pas: fjala më e mirë është Fjala e Allahut, ndërsa udhëzimi më i mirë është udhëzimi i Muhamedit sal-lAllahu alejhi ue sel-lem. Gjërat më të këqija janë ato të shpikura dhe çdo bidat është humbje.”** E transmeton Muslimi në sahihun e tij, ndërsa Nesaiu e transmeton me sened të mirë dhe me shtesën: **“Dhe çdo humbje është në Zjarr.”**

Në vend të krenimit të mevludit, mjafton mësimdhënia e lajmeve lidhur me lindjen [e Pejgamberit sal-lAllahu alejhi ue sel-lem] në mësimet e jetëshkrimit të tij, po ashtu historia e jetës së tij para Islamit dhe pas Islamit që mbahen në shkolla, në xhamia etj. Nuk është nevoja të shpiken krenime që nuk janë ligjëruar nga Allahu, as nga Pejgamberi i Tij sal-lAllahu alejhi ue sel-lem dhe që nuk kanë argument fetar.

Allahu na ndihmoftë! E lusim Allahun që të udhëzojë të gjithë muslimanët, e t'i japë sukses që të mjaftohen me Sunetin dhe të ruhen nga bidati.³

³ Burimi: Mexhmu' fetaua 4/289.

DEBAT ME ATA QË E LEJOJNË KREMTIMIN E MEVLUDIT
SHEJH MUHAMED NASIRUDIN EL ALBANI

Me emrin e Allahut, të Gjithëmëshirshmit, Mëshirëplotit.

Shejh Albani: krenitimi i mevludit, a është mirë apo keq?

Bashkëbiseduesi i shejhut: është diçka i mirë!

Shejh Albani: mirë! A nuk kishte njohuri Pejgamberi (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem) rreth kësaj mirësie?!

Bashkëbiseduesi i shejhut: jo...

Shejh Albani: unë tani nuk bindem prej teje me thënien 'jo'. Ti menjëherë duhet të thuash: është e pamundur që kjo e mirë –nëse vërtet është e mirë – apo të tjera të mira të jenë të panjohura për Pejgamberin (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem) dhe shokët e tij. Ne e kemi njohur Islamin dhe Imanin vetëm përmes Muhamedit (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem); pra, si mundet që ne të kemi njohuri për një të mirë që nuk e ka ditur ai?! Kjo është e pamundur.

Bashkëbiseduesi i shejhut: krenitimi i mevludit është ringjallje e kujtimit të tij (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem) dhe kjo gjë përbën nderim për të.

Shejh Albani: ne i njohim këto filozofira, i dëgjojmë prej shumë njerëzve, i kemi lexuar tek librat e tyre. Mirëpo, Pejgamberi (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem), kur i bëri thirrje njerëzve, a i bëri thirrje tek i gjithë Islami apo i bëri thirrje për në Teuhid?

Bashkëbiseduesi i shejhut: i bëri thirrje për në Teuhid.

Shejh Albani: fillimisht i bëri thirrje për në Teuhid, pastaj u bë obligim namazi, pastaj agjërimi, më pas haxhi dhe për këtë arsye ti vazhdo sipas kësaj metode fetare hap pas hapi.

Ne tani ramë dakort se është e pamundur që të kemi një të mirë dhe ajo të ketë qenë e panjohur për Pejgamberin (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem). A është kështu?

Bashkëbiseduesi i shejhut: po!

Shejh Albani: gjitha të mirat, ne i kemi njohur përmes Pejgamberit (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem) dhe për këtë nuk ka asnjë kundërshtim, po ashtu unë besoj se kush ka dyshim rreth kësaj gjëje, ai nuk është musliman.

Prej fjalëve të Pejgamberit (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem) që e mbështesin këtë gjë, është thënia e tij (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem):

ما تركتُ شيئاً يقربكم إلى الله إلا وأمرتكم به

“Nuk ka gjë e cila ju afron për tek Allahu, vetëm se ju kam urdhëruar për të.”

Nëse mevludi është diçka i mirë dhe është prej gjërave që të afrojnë për tek Allahu me grada, atëherë Pejgamberi (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem) duhet të na ketë treguar rreth tij.

E saktë apo jo?

Unë nuk dëshiroj që të aprovosh çfarë them pa u bindur për çdo gjë që e flas. Ti ke lirinë e plotë të thuash: "Të lutem! Tek kjo pikë nuk jam bindur."

A ke ndonjë pengësë deri tani për atë që kam thënë? Ti po ecën me mua plotësisht?

Bashkëbiseduesi i shejhut: jam plotësisht me ty!

Shejh Albani: Allahu ta shpërbleftë! Atëherë:

ما تركتُ شيئاً يقربكم إلى الله إلا وأمرتكم به

“Nuk ka gjë e cila ju afron për tek Allahu, vetëm se ju kam urdhëruar për të.”

Të gjithë atyre që shprehin lejueshmërinë e krenimit të mevludit, ne i themi:

Ky mevlud është i mirë sipas pretendimit tuaj. Tani, Pejgamberi (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem) ose na ka treguar për të, ose nuk ka treguar. Nëse ata thonë: "Na ka treguar!"

Ne themi:

هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

“Sillni argumentin tuaj nëse jeni të sinqertë për atë që e flisni.”⁴

Ata nuk do të jenë në gjendje të sjellin argument kurrë. Ne i kemi lexuar shkrimet e Aleviut dhe të tjerëve për këtë çështje dhe ata argumentohen vetëm me thënien: "Ky është bidat i mirë!!"

Ata thonë: "Ky është bidat i mirë!!"

Që të gjithë – qofshin ata krenues të mevludit apo refuzues të tij – të gjithë janë të pajtuar se ky mevlud nuk ka egzistuar në kohën e Pejgamberit (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem), as në kohën e sahabëve të nderuar dhe as në kohën e imamëve.

⁴ El Bekareh: 111.

Mirëpo, ata që e lejojnë këtë kremtim thonë: "Ç'të keqe ka në mevlud? Mevludi është përkujtim i Pejgamberit (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem), salavat për të" dhe të ngjashme.

Ne themi: "Nëse është gjë e mirë, ata (të parët tanë) do të na paraprinin."

Ti e din hadithin e Pejgamberit (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem):

خير الناس قرني ثم الذين يلونهم ثم الذين يلونهم

"Njerëzit më të mirë janë brezi im, pastaj ata që vijnë pas tyre, pastaj ata që vijnë pas tyre."

Brezi i tij (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem) është ai që sahabët kanë jetuar në të, pas tyre vijnë tabi'inët, më pas vijnë etbau' et-tabi'in. Për këtë nuk ka ndonjë mospajtim. A je në gjëndje të imagjinosh një të mirë qoftë ajo dituri apo vepër dhe ne t'i kemi paraprirë ata? A është kjo e mundur?

Bashkëbiseduesi i shejhut: nga aspekti i diturisë, sikur Pejgamberi (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem) t'u kishte thënë të pranishëmve në kohën e tij se toka rrotullohet...

Shejh Albani: më fal! Të lutëm mos u shmang (mos devijoj në bisedë). Unë të pyeta për dy gjëra, për dituri dhe vepra. Në realitet kjo shmangie e yte më dha dobi. Unë po flas për dituri fetare jo për diturinë e mjekësisë përshebull. Unë them se doktori në kohën tonë, është më i ditur se Ibn Sina (Aviçena) në kohë të vet, sepse jeton pas shumë brezash dhe pas shumë eksperimentesh. Kjo nuk e lëvdon tek Allahu dhe as që e bën t'i paraprijë brezave të lëvduar, por e bën të lëvdueshëm për diturinë e tij (që është i specializuar). Ne tani po flasim për diturinë fetare, Allahu të begatoftë!

Duhet të tregohesh i vëmendshëm rreth kësaj. Kur unë të them: a mund të jemi ne më të ditur sesa ata, kemi për qëllim diturinë fetare

dhe jo diturinë eksperimentale si gjeografija, astronomia, kimia apo fizika. Supozo p.sh. një njeri në kohën tonë që e mohon Allahun dhe Pejgamberin (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem), por ai është njeriu më i ditur rreth këtyre diturive, a mundet kjo që ta afrojë tek Allahu në grada?

Bashkëbiseduesi i shejhut: Jo!

Shejh Albani: Atëherë ne nuk po flasim tani rreth këtyre diturive, mirëpo po flasim për diturinë me të cilën afrohemi tek Allahu (tebareke ue teale). Pak më përpara po flisnim për krenntimin e mevludit, dhe tani pyetja përsëritet dhe shpresoj të marr përgjigjen me qartësi dhe pa një shmegie të dytë.

Them: me mençurinë dhe dijen që të është dhënë, a beson se është e mundur për ne – dhe ne jetojmë ne kohë të fundit –, a mund të jemi më të ditur se sahabët, tabi'inët dhe imamët muxhtehidë në dijet fetare, të jemi më të shpejtë në veprat e mira dhe në adhurimin e Allahut sesa këta selefë të devotshëm?

Bashkëbiseduesi i shejhut: me dituri fetare, a ke për qëllim komentimin e Kuranit?

Shejh Albani: ata janë më të ditur se ne për komentimin e Kuranit, ata janë më të ditur se ne për komentimin e hadithit të Pejgamberit (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem) dhe si përfundim ata janë më të ditur se ne për Sheriatin Islam.

Bashkëbiseduesi i shejhut: sa i përket komentimit të Kuranit, ndoshta tani jemi më të ditur sesa në kohën e Pejgamberit (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem); p.sh. ajeti Kuranor:

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدًا وَهِيَ تَمْرٌ مَرَّ السَّحَابِ صُنَعَ اللَّهُ الَّذِي أَنْتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ

“Ti i shikon malet e mendon se janë të palëvizshme, por ato do të lëvizin si retë. E tillë është fuqia e Allahut, i Cili ka përsosur çdo gjë. Ai di mirë çdo gjë që bëni ju.”⁵

Sikur Pejgamberi (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem) t’i thoshte ndonjërit në kohë të tij se toka rrotullohet, a mund ta besonte dikush atë?! Nuk do ta besonte kush.

Shejh Albani: atëherë ti dëshiron – dhe mos na e merr për keq – që të shënojmë një shmangie të dytë nga ana yte. O vëlla! Unë po të pyes për tërësinë dhe jo për një pjesë. Ne po të pyesim një pyetje të përgjithshme, për Islammin në tërësi, kush është më i ditur rreth tij?

Bashkëbiseduesi i shejhut: natyrisht Pejgamberi (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem) dhe sahabët e tij.

Shejh Albani: kjo është ajo që dëshirojmë prej teje, Allahu të begatoftë! Pastaj komentimet që ti po i sillësh vërdallë, nuk ka lidhje me veprat, por ka lidhje me mendimin dhe kuptimin. Ne kemi biseduar me ty rreth ajetit që parapërmende dhe të vërtetuam se ata të cilët e përdorin atë ajet për të pohuar rrotullimin e tokës gabojnë, sepse ajeti ka lidhje me Ditën e Gjykimit:

يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ

“Ditën, kur Toka do të ndërrohet me tokë tjetër, por edhe qiejt, të gjithë do të dalin para të Vetmit dhe Fitimtarit Allah.”⁶

Gjithsesi ne nuk po flasim për këtë. Unë po të dorëzohem ty në këtë debat; mundet që një person nga të mëvonshmit të ketë njohuri rreth një realiteti shkencor apo kozmik më shumë sesa një sahab apo tabi’in, mirëpo kjo nuk ka lidhje me veprat e mira. Sot p.sh.

⁵ En-Neml: 88.

⁶ Ibrahim: 48

mosbesimtarët janë më të ditur sesa ne në diturinë e astronomisë etj, por a përfitojnë ndonjë gjë nga kjo (tek Allahu)? Nuk përfitojnë asgjë!

Tani ne nuk dëshirojmë të thellohemi në këtë gjë, ne dëshirojmë të thellohemi rreth çdo gjëje që të afron me grada tek Allahu; dëshirojmë të flasim për krenntimin e mevludit.

U pajtuam se po të kishte qenë mevludi diçka i mirë, atëherë të parët e devotshëm – me në krye Pejgamberin (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem) – do të ishin më të ditur se ne dhe më të shpejtë për të vepruar me atë dituri. A ka ndonjë dyshim rreth kësaj?

Bashkëbiseduesi i shejhut: jo! Jo nuk ka dyshim rreth kësaj.

Shejh Albani: mos iu shmang kësaj për t'iu drejtuar çështjeve të dijes eksperimentale të cilat nuk kanë lidhje me afrimin tek Allahu me vepra të mira.

Tani! Ky mevlud nuk ka egzistuar në kohën e Pejgamberit (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem) – me pajtimin e të gjithëve –, atëherë kjo e mirë nuk ka egzistuar në kohën e Pejgamberit (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem), as në kohën e sahabëve dhe as në kohën e imamëve muxhtehidë; si mund të ketë qenë e panjohur për ta kjo e mirë?!

Domosdo ne duhet të shprehim një rën nga këto dy gjëra:

Ose e kanë ditur këtë të mirë sikurse e dimë edhe ne – dhe ata janë më të ditur sesa ne – ose nuk e kanë ditur; andaj si është e mundur që ne ta dimë?!

Nëse themi: e kanë ditur – dhe kjo thënie është më e afërta (tek e vërteta) dhe më e mira për mbështetësit e krenntimit të mevludit – atëherë pse nuk e kanë vepruar?!

Mos vallë ne jemi më afër tek Allahu në grada?!

Pse asnjëri prej tyre nuk gaboi të paktën një herë, qoftë ai sahab, tabi'in, dijetar apo asket nga mesi i tyre dhe nuk veproi me këtë të mirë?!

A është e pranueshme për mendjen tënde që asnjëri prej tyre mos të veprojë asnjëherë me këtë të mirë?! Ata janë miliona, janë më të ditur, më të devotshëm dhe më afër Allahut me grada se ne?! Ti ke njohuri – sipas mendimit tim – rreth thënies së Pejgamberit (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem):

لا تسبوا أصحابي؛ فوالذي نفس محمد بيده لو أنفق أحدكم مثل جبل
أُحدٍ ذهباً ما بلغ مُدَّ أحدهم ولا نصيفه

“Mos i shani (ofendoni) shokët (sahabët) e mi! Pasha Atë në Dorën e të Cilit është shpirti im, sikur dikush nga ju të japë lëmoshë sa mali i Uhudit me flori, nuk e arrin dot vlerën e asaj që japin ata me dy grushta, ose me një dorë.”

A vëren sa dallim ka mes nesh dhe tyre?!

Kjo, sepse ata kanë luftuar në Rrugën e Allahut të Lartësuar sëbashku me Pejgamberin (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem). Ata e kanë marrë diturinë të freskët nga ai, pa këta ndërmjetësa të shumtë mes nesh dhe mes Pejgamberit (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem). Këtë kuptim e ka shprehur edhe Pejgamberi (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem) në hadithin e saktë:

من أحب أن يقرأ القرآن غصاً طرياً فليقرأه على قراءة ابن أم عبد

“Kush dëshiron ta lexojë Kuranin të feskët (sikur ka zbritur), atëherë le ta lexojë sipas leximit të Ibën Ummi Abd.” D.m.th. sipas leximit të Abdullah ibën Mes’udit.

Ata selefë të devotshëm me në krye sahabët (riduanUllahi alejhim), nuk mund t'i imagjinojmë se nuk kanë patur njohuri rreth një të mire që i afron tek Allahu me grada, ndërsa ne e kemi njohur atë.

E nëse themi: kanë patur njohuri sikur kemi edhe ne, atëherë nuk mund ta imagjinojmë kurrësesi që ata e kanë neglizhuar këtë të mirë.

Ndoshta ta sqarova këtë pikë rreth të cilës po i sillem përreth inshaAllah?

Bashkëbiseduesi i shejhut: elhamdulillah!

Shejh Albani: Allahu ta shpërbleftë! Ka edhe diçka tjetër, ka shumë ajete dhe hadithe të cilat sqarojnë se Islami është plotësuar. Mendoj se je i ndërgjegjshëm dhe e beson këtë realitet dhe nuk da dallim mes dijetarit, nxënësit të dijes dhe masës së gjerë lidhur me këtë realitet, që është: se Islami është plotësuar dhe nuk është si hebraizmi dhe krishtërimi të cilat çdo ditë kanë ndryshime dhe zëvendësime.

Po të jap shembull thënien e Allahut të Lartësuar:

الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ
الْإِسْلَامَ دِينًا

“Sot jua përsosa fenë tuaj, e plotësova dhuntinë Time ndaj jush dhe zgjodha që Islami të jetë feja juaj.”⁷

Tani shtrohet pyetja; dhe kjo është një tjetër metodë për të bërë të qartë se krentimi i mevludit nuk është diçka i mirë sikur është e mirë rruga tjetër, që është: sikur të ishte diçka e mirë, atëherë

⁷ El Maideh: 3.

selefët e devotshëm do të na paraprinin, sepse ata janë më të ditur dhe të devotshëm.

Nëse ky mevlud është i mirë, atëherë është pjesë e Islamit. Kështu që themi: të gjithë sëbashku – refuzues të këtij krentrimi bashkë me lejuesit e tij – a jemi të pajtuar në një gjë të vetme – siç jemi që ky mevlud nuk ka egzistuar në kohën e Pejgamberit (sal-Allahu alejhi ue sel-lem) – a jemi të pajtuar se ky mevlud po të ishte i mirë, atëherë do të ishte pjesë e Islamit, e nëse nuk është i mirë, atëherë nuk është pjesë e Islamit? Nëse ne pajtohemi se krentrimi i këtij mevludi nuk ka egzistuar kur është zbritur ajeti i parapërmendur, atëherë është fare qartë se nuk është pjesë e Islamit.

Këtë që shpreha e përforcoj me fjalët e imam Malik ibën Enesit i cili ka thënë: “Kush shpikën në Islam një bidat – shiko, ai thotë një bidat të vetëm dhe nuk thotë shumë bidate – të cilin e mendon të mirë, ai vetëm se ka pretenduar se Muhamedi (sal-Allahu alejhi ue sel-lem) e ka tradhëtuar Mesazhin e Allahut.”

Kjo është diçka shumë e rrezikshme. Cili është argumenti o imam?

Imam Maliku ka thënë: “Lexoni nëse dëshironi thënien e Allahut të Lartësuar:

الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ
الْإِسْلَامَ دِينًا

“Sot jua përsosa fenë tuaj, e plotësova dhuntinë Time ndaj jush dhe zgjodha që Islami të jetë feja juaj.” Çfarë nuk ka qenë asokohe pjesë e Fesë, nuk ka si të jetë tani pjesë e saj.” Mbaroi fjala e imam Malikut.

Kur e tha këtë fjalë imam Maliku? E tha në shekullin e dytë të hixhretit, në njërën prej periudhave kohore të dëshmuara (nga Pejgamberi sal-lAllahu alejhi ue sel-lem) për mirësinë e saj.

Si mund të qëndrojë çështja me shekullin e katërmbëdhjetë?!!

Këto fjalë shkruhen me bojë floriri; mirëpo ne jemi të hutuar nga Libri i Allahut të Lartësuar, nga hadithet e Pejgamberit (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem), nga fjalët e imamëve të cilët pretendojmë se i pasojmë, por që në realitet jemi larg tyre sikur lindja me perëndimin.

Ja dhe imam Maliku i cili me gjuhë të kuptueshme arabe thotë: “Çfarë nuk ka qenë asokohe pjesë e Fesë, nuk ka si të jetë tani pjesë e saj.”

Sot krentimi i mevludit është bërë prej Fesë, e po të mos kishte qenë mevludi, nuk do të bëhej ky debat mes dijetarëve të kapur pas Sunnetit dhe dijetarëve që mbrojnë bidatin.

Si mund të jetë mevludi prej Fesë kur ai nuk ka egzistuar në kohën e Pejgamberit (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem), as në kohën e sahabëve, as në kohën e tabi’inëve dhe as në kohën e etbau’ et-tabi’in?!

Imam Maliku është prej etbau’ et-tabi’inëve dhe përfshihet nga hadithi:

خير القرون قرني ثم الذين يلونهم ثم الذين يلونهم

“Brezi më e mirë janë brezi im, pastaj ata që vijnë pas tyre, pastaj ata që vijnë pas tyre.”

Imam Maliku ka thënë: “Çfarë nuk ka qenë asokohe pjesë e Fesë, nuk ka si të jetë tani pjesë e saj. Fundi i këtij ummeti përmirësohet vetëm se me atë (gjë) që është përmirësuar fillimi i tij.”

Me çfarë është përmirësuar fillimi i ummetit? A është përmirësuar me shpikjen në Fe dhe adhurim të Allahut me çfarë nuk e ka adhuruar Pejgamberi (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem)?!!

Në një kohë kur Pejgamberi (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem) thotë:

ما تركتُ شيئاً يقربكم إلى الله إلا وأمرتكم به

“Nuk ka gjë e cila ju afron për tek Allahu, vetëm se ju kam urdhëruar për të.”

Pse Pejgamberi (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem) nuk na ka urdhëruar që të kremtojmë mevludin (ditëlindjen e tij)?

Kjo pyetje ka si përgjigje: ka kremtim të mevludit që është i lejuar, dhe është i kundërt i këtij mevludi jo të ligjëruar. Ky mevlud i ligjëruar ka egzistuar në kohën e Pejgamberit (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem), në të kundërt të atij jo të ligjëruar, dhe me një dallim të madh mes tyre.

I pari prej dallimeve është se: kremtimi i ligjëruar është adhurim për të cilin gjithë muslimanët kanë rënë në pajtim.

Dallimi i dytë se: kremtimi i ligjëruar përsëritet një herë në javë, ndërsa kremtimi jo i ligjëruar përsëritet vetëm një herë në vit.

Këto janë dy dallime mes këtyre dy kremtimeve: i pari është adhurim dhe përsëritet çdo javë, ndërsa i dyti nuk është i ligjëruar, as që është adhurim dhe as që përsëritet çdo javë.

Unë nuk ju flas fjalë pa argumenta, mirëpo ju përcjell juve një hadith nga sahihu i Muslimit (Allahu e mëshiroftë) nga Ebu Katade el Ensarij se ka thënë:

“Erdhi një burrë tek Pejgamberi (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem) dhe tha: O i Dërguari i Allahut! Çfarë thua rreth agjërimit të ditës së hënë? Ai tha:

ذَٰكَ يَوْمٌ وُلِدْتُ فِيهِ ، وَأُنزِلَ الْقُرْآنَ عَلَيَّ فِيهِ

Në atë ditë kam lindur dhe në atë ditë më është shpallur Kurani.”

Çdo të thotë kjo?

Ai sikur është duke thënë: si më pyet për atë ditë kur Allahu më ka nxjerrë në jetë dhe atë ditë më ka shpallur Kuranin?!

D.m.th. është mirë që ta agjëroni ditën e hënë, si falenderim i Allahut që më ka krijuar mua dhe më ka shpallur Kuranin atë ditë.

Kjo është e ngjashme me agjërimin e ditës së Ashures nga ana e çifutëve. Ndoshta ju keni njohuri se përpara se të bëhej obligim agjërimi i Ramazanit, ka qenë obligim agjërimi i ditës së Ashures.

Është transmetuar në disa hadithe, se kur Pejgamberi (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem) ka bërë hixhret në Medine, i gjeti çifutët që agjëronin ditën e Ashures. Ai i pyeti rreth kësaj dhe ata thanë: në këtë ditë Allahu ka shpëtuar Musain dhe popullin e tij nga Faraoni dhe ushtria e tij, ndërsa ne e agjëruam atë si falenderim për Allahun. Me këtë rast Pejgamberi (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem) tha:

نحن أحق بموسى منكم

“Ne kemi më shumë të drejta karshi Musait se ju.” E agjëroi atë ditë dhe urdhëroi që të agjërohej, e kështu u bë obligim derisa zbriti thënia e Allahut të Lartësuar:

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى
وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ

“Muaji i Ramazanit është ai, në të cilin ka zbritur Kurani, që është udhërrëfyes për njerëzit, plot me shenja të qarta për

rrugën e drejtë dhe dallues (i së mirës nga e keqja). Pra, kushdo nga ju që dëshmon këtë muaj, le të agjërojë!”⁸

E kështu agjërimi i Ashures u bë Sunet dhe u shfuqizua obligueshmëria e tij.

Dëshmia nga kjo që thamë, është se Pejgamberi (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem) ka marrë pjesë në agjërimin e ditës së Ashures me çifutët si falenderim për Allahun që e ka shpëtuar Musain nga Faraoni; po ashtu edhe ne na e ka lënë hapur portën e falenderimit, me agjërimin e ditës së hënë, sepse është ditë në të cilën ka lindur Pejgamberi (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem) në të, e gjithashtu i ka ardhur Shpallja.

Tani unë po të pyes: ata të cilët e kremtojnë mevludin që u njoftuam se nuk është i mirë, jam në dijeni se shumë prej tyre e agjërojnë ditën e hënë ashtu siç e agjërojnë edhe ditën e enjte; por a e agjërojnë shumica e muslimanëve ditën e hënë?

Jo! Ata nuk e agjërojnë ditën e hënë, por shumica e tyre e kremtojnë mevludin një herë në vit. A nuk është ky ndryshim i realitetit?! Atyre u përputhet thënia e Allahut të Lartësuar që e ka thënë për çifutët:

أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ

“Vërtet doni të ndërroni atë që është më e mirë me atë që është më e dobët?!”⁹

E mirë është të agjërosh atë që gjithë muslimanët kanë rënë në pajtim; agjërimin e ditës së hënë, e megjithatë shumica e muslimanëve nuk e agjërojnë!!!

⁸ El Bekare: 185.

⁹ El Bekare: 61.

Le të vijmë tek ata të cilët e agjërojnë këtë ditë, dhe ata janë të paktë; a kanë ata njohuri rreth sekretit të agjërimin të kësaj dite?

Jo! Nuk nuk kanë.

Ku janë dijetarët të cilët mbrojnë mevludin, pse nuk i sqarojnë njerëzve se agjërimi i ditës së hënë është një kremtim i ligjëruar i ditëlindjes së Pejgamberit (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem), pse nuk i nxisin për këtë gjë në vend që të mbrojnë kremtimin e pa ligjëruar?!!!

Allahu i Larësuar ka thënë të drejtën në ajetin:

أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ

“Vërtet doni të ndërroni atë që është më e mirë me atë që është më e dobët?!”¹⁰

Të drejtën ka thënë Pejgamberi (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem) kur është shprehur:

للتبَعْنَ سَنَنَ مِنْ قَبْلِكُمْ شَبْرًا بِشَبْرٍ وَذِرَاعًا بِذِرَاعٍ حَتَّىٰ لَوْ دَخَلُوا جَحْرَ
ضَبٍ لَدَخَلْتُمُوهُ

“Do të ndiqni udhët e atyre që kanë qenë përpara jush, pëllëmbë për pëllëmbë, pash për pash, edhe nësa ata hyjnë në vrimën e hardhucës, ju do t'i ndiqni.”

Ndërsa në një transmetim tjetër thuhet:

حَتَّىٰ لَوْ كَانَ فِيهِمْ مَنْ يَأْتِي أُمَّهُ عَلَىٰ قَارِعَةِ الطَّرِيقِ لَكَانَ فِيكُمْ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ

¹⁰ El Bekare: 61.

“Edhe nëse ndonjëri prej tyre bën imoralitet me nënën e tij në mes të rrugës, do të ketë prej jush që e bën atë.”

Ne kemi ndjekur udhët e çifutëve, kemi ndërruar atë që është më e mirë me atë që është më e dobët, siç e kemi ndërruar mevludin që kremtohet një herë në vit dhe që nuk ka bazë në Fe, e kemi marrë në vend të asaj që është më e mirë; që është krentrimi i çdo dite të hënë, i cili është krentrim i ligjëruar duke e agjëruar atë ditë. Vejmë në dukje se sekreti i këtij agjërimi, është që të bëhet si falenderim i Allahut të Lartësuar se ka krijuar Pejgamberin (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem) dhe ka zbritur Shpalljen.

Po e përfundoj fjalën me përkujtimin e thënies së Pejgamberit (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem):

أَبِي اللَّهِ أَنْ يَقْبَلَ تَوْبَةَ مَبْتَدِعٍ

“Allahu ka refuzuar që ta pranojë pendimin e bidatçiu.”

Ndërsa Allahu i Lartësuar thotë:

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ
وَاللَّهُ يَعْصُمُكَ مِنَ النَّاسِ

“O i Dërguar! Trego atë që të është shpallur nga Zoti yt! Në goftë se nuk e bën këtë, atëherë nuk e ke përcjellë Mesazhin e Tij; Allahu të ruan ty prej njerëzve.”¹¹

Është transmetuar tek sahihu i Muslimit se njëri nga tabi'inët ka shkuar tek Aishja (radijAllahu anhe)...

Bashkëbiseduesi i shejhut: a nuk është leximi i jetëshkrimit të Pejgamberit (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem) nderim për të?

¹¹ El Maideh: 67.

Shejh Albani: po!

Bashkëbiseduesi i shejhut: tek kjo gjë ka shpërblim, a ka kjo shpërblim tek Allahu?

Shejh Albani: kjo gjë i përmban të gjitha të mirat, por ty nuk të bën dobi kjo pyetje. Për këtë arsye unë po të ndërpres me një pyetje tjetër: a të pengon ndokush të lexosh jetëshkrimin e Pejgamberit (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem)?

Unë po të pyes tani një pyetje: nëse kemi një adhurim të ligjëruar, mirëpo Pejgamberi (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem) nuk i ka caktuar një kohë të veçantë, as një formë të caktuar; a na lejohet që t'i përcaktojmë këtij adhurimi kohë apo formë (mënyrë)? A ke ndonjë përgjigje?

Bashkëbiseduesi i shejhut: jo! Nuk kam përgjigje.

Shejh Albani: Allahu i Lartësuar ka thënë:

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ

“A kanë ata idhuj, të cilët u kanë caktuar një Fe që nuk e ka lejuar Allahu?!”¹²

Gjithashtu thotë:

اتَّخَذُوا أَحْبَابَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

“Në vend të Allahut, ata kanë zgjedhur për zot rabinët dhe murgjit e tyre, si dhe Mesinë, të birin e Merjemes, ndërkohë që janë urdhëruar të adhurojnë vetëm një të Adhuruar, përveç të

¹² Esh-Shura: 21.

Cilit nuk ka tjetër që meriton të adhurohet. I lartësuar qoftë Ai mbi gjithçka që ia shoqërojnë (në adhurim).¹³

Kur Adij ibën Hatim (radijAllahu anhu) e ka dëgjuar këtë ajet – dhe ai ka qenë para Islamit i krishterë – kishte paqartësi dhe tha: “Ne nuk i kemi adhuruar ata.” Me këtë rast Pejgamberi (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem) tha:

أليس يجرمون ما أحل الله فتحرمونه ويحلّون ما حرم الله، فتحلونونه؟ فقال:
بلى. قال: فتلك عبادتهم

“A nuk ju ndalonin çfarë kishte lejuar Allahu e ju e bënit të ndaluar, dhe ju lejonin çfarë Allahu kishte ndaluar e ju e lejonit?” Tha: Po! Ashtu është. Tha: **“Ky ka qenë adhurimi që i keni bërë atyre.”**

Kjo bën të qartë rrezikun e shpikjes në Fenë e Allahut të Lartësuar.¹⁴

¹³ Et-Teubeh: 31.

¹⁴ Burimi: kasete 94/1 e vargut silsiletul hude uen-nur i shejh Muhamed Nasirudin Albanit.

PARIME TË ÇMUESHME NË REFUZIMIN E BIDATIT TË MEVLUDIT

SHEJH MUHAMED EL UTHEJMIN

Pyetja: sipas jush cili është gjykimi fetar lidhur me ditëlindjet dhe kremtimin e mevludit të Pejgamberit sal-lAllahu alejhi ue sel-lem, sepse janë shumë të përhapura tek ne? Na jepni dobi, Allahu ju shpërbleftë!

Përgjigjja: mendimi ynë lidhur me këtë çështje është se themi:

Me të vërtetë, Pejgamberi sal-lAllahu alejhi ue sel-lem është i dërguar për tek gjithë njerëzit. Të gjitha krijesat duhet ta besojnë dhe ndjekin. Ne e kemi për detyrë që ta duam atë më shumë se vetet tona, prindërit dhe fëmijët tanë, sepse ai është i Dërguari i Allahut sal-lAllahu alejhi ue sel-lem.

Jemi të mendimit se prej nderimit të Pejgamberit sal-lAllahu alejhi ue sel-lem dhe shenjave të dashurisë ndaj tij, është mos dalja me ndonjë çështje që ai nuk na e ka ligjruar, sepse kjo do të thotë të dalësh para tij.

Allahu i Lartësuar ka thënë:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ * يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ
وَلَا تَهْجُرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ
لَا تَشْعُرُونَ

“O ju që keni besuar! Mos nxitoni para (urdhërit të) Allahut dhe të Dërguarit të Tij dhe kijeni frikë Allahun! Vërtet, Allahu dëgjon gjithçka dhe është i Gjithëdijsëm. O ju që keni besuar! Mos e ngrini zërin tuaj mbi zërin e Profetit dhe mos i flisni atij me zë të lartë, siç bëni me njëri-tjetrin, në mënyrë që të mos ju humbin veprat tuaja pa e ndier ju fare.”¹⁵

Kremtimi i mevludit të Pejgamberit sal-lAllahu alejhi ue sel-lem bën pjesë tek një nga tre rastet:

- Njeriu ose e bën si dashuri dhe nderim ndaj Pejgamberit sal-lAllahu alejhi ue sel-lem
- Ose e bën kot dhe për lojë
- Ose e bën si përngjasim me të krishterët, të cilët kremtojnë ditëlindjen e Isait, birit të Merjemes, alejhis-salatu ues-salam.

Nëse e bën si dashuri dhe nderim ndaj Pejgamberit sal-lAllahu alejhi ue sel-lem, në këtë rast kjo gjë është fe dhe adhurim, sepse dashuria dhe nderimi i Pejgamberit sal-lAllahu alejhi ue sel-lem janë prej fesë. Allahu i Lartësuar ka thënë:

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا * لِيُثْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

“Me të vërtetë, Ne të kemi dërguar ty (Muhamed) dëshmitar, sjellës të lajmeve të mira dhe paralajmërues, që t’i besoni Allahut dhe të Dërguarit të Tij, që ta ndihmoni e ta nderoni atë

¹⁵ El Huxhurat: 1-2.

(Muhamedin) dhe që ta lavdëroni Atë (Allahun) me namaz në mëngjes dhe mbrëmje.”¹⁶

Nëse kjo është prej fesë, atëherë ne nuk e kemi të mundur dhe nuk na lejohet që të ligjërojmë në fenë e Pejgamberit sal-lAllahu alejhi ue sel-lem diçka që nuk është pjesë e saj.

Kjo gjë – d.m.th. ligjërimi ynë në fenë e Pejgamberit sal-lAllahu alejhi ue sel-lem e diçkaje që nuk është prej saj – detyrimisht përmban dy gjëta të kota:

- Ose Pejgamberi sal-lAllahu alejhi ue sel-lem nuk e ka ditur që kjo gjë është pjesë e fesë së tij, e në këtë rast i bie të jetë i paditur për fenë që është ngarkuar ta përcjellë, ndërsa të tjerët pas tij, të cilët i kanë bërë këto kremtime, i bie të jenë më të ditur rreth fesë së Allahut sesa Pejgamberi i Tij. Është e pamundur që një njeri i mençur t’i thotë këto, e jo më një besimtar!
- Ose Pejgamberi sal-lAllahu alejhi ue sel-lem e ka ditur se kjo gjë është e ligjëruar, mirëpo ia ka fshehur umetit të tij, e kjo është edhe më e shëmtuar se e para, sepse detyrimisht nënkupton se Pejgamberi sal-lAllahu alejhi ue sel-lem ia ka fshehur umetit disa gjëra që Allahu ka zbritur, e kjo gjë është tradhëti e madhe që Pejgamberi sal-lAllahu alejhi ue sel-lem është larg të fshehurit diçka që Allahu ia ka zbritur.

Aishja radijAllahu anhe ka thënë: “Po të ishte Pejgamberi sal-lAllahu alejhi ue sel-lem që fsheh diçka prej asaj që Allahu i ka zbritur, atëherë do të fshihte thënien e Allahut të Lartësuar:

¹⁶ El Fet’h: 8-9.

وَاتَّقِ اللَّهَ وَخُفِّي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ
تَخْشَاهُ

“Frikësoju Allahut!” Në të vërtetë, ti po fsheh në vetvete atë që Allahu do ta nxjerrë në shesh¹⁷ dhe ti po u frikësohesh njerëzve, kur më e drejtë është t’i frikësohesh Allahut.”¹⁸

Në këtë mënyrë bie poshtë krentimi i mevludit të Pejgamberit sal-IAllahu alejhi ue sel-lem si dashuri dhe nderim të tij.

Çështja e dytë: që këto mevlude të kremtohen kot dhe për lojë. Dihet se prej gjërave më të shëmtuara është që njeriu të bëjë një vepër e cila duket se po nderohet Pejgamberi sal-IAllahu alejhi ue sel-lem me të, ndërkohë që është lojë dhe kot. Kjo gjë përmban përqeshje dhe tallje. Nëse është kot dhe lojë, si mund të merret për fe që të nderohet Pejgamberi sal-IAllahu alejhi ue sel-lem?!

Çështja e tretë: që të bëhet si rivalizim i të krishterëve në krentimin që ata i bëjnë Isait, birit të Merjemes, alejhis-salatu ues-selam. Përngjasimi ynë me të krishterët në një çështje të tillë është haram, sepse Pejgamberi sal-IAllahu alejhi ue sel-lem ka thënë: **“Kush i përngjason një populli, atëherë ai është prej tyre!”**

Më pas themi:

Me të vërtetë krentimi i mevludit të Pejgamberit sal-IAllahu alejhi ue sel-lem nuk është bërë nga ana e sahabëve, radijAllahu anhum, as nga ana e pasuesve të tyre në të mirë, as nga pasuesi e tyre,

¹⁷ D.m.th. urdhërin që mori nga Zoti për t’u martuar me gruan e Zejdit, pasi ky ta ndante atë, në mënyrë që muslimanët ta dinë se është e lejuar martesë me gruan e divorcuar të bijve të adoptuar. (shënim)

¹⁸ El Ahzab: 37.

mirëpo është bërë në shekullin e katërt hixhri. Ku janë Selefët e umetit lidhur me këtë çështje, vepruesi i së cilës e mendon se është prej fesë së Allahut?! A mos e duan dhe e nderojnë më pak Pejgamberin e Allahut?!

A mos janë më të paditur se ne lidhur me nderimin dhe obligimet ndaj Pejgamberit sal-lAllahu alejhi ue sel-lem?! Apo çfarë?!

Çdo person që e bën këtë kremtim dhe pretendon se është nderues i Pejgamberit sal-lAllahu alejhi ue sel-lem, vetëm se ka pretenduar se e nderon Pejgamberin sal-lAllahu alejhi ue sel-lem më shumë dhe më tepër sesa Sahabët, Tabi'inët dhe pasuesit e Tabi'inëve!

S'ka dyshim se dashuria dhe nderimi i Pejgamberit sal-lAllahu alejhi ue sel-lem janë përmes pasimit të Sunetit të tij, sepse pasimi i Sunetit të tij është shenja më e fortë që tregon se njeriu e do dhe e nderon Pejgamberin sal-lAllahu alejhi ue sel-lem.

Kurse dalja para Pejgamberit sal-lAllahu alejhi ue sel-lem dhe shpikja në fenë e tij e diçkaje që nuk është prej saj, kjo nuk tregon dashuri dhe nderim të plotë të Pejgamberit sal-lAllahu alejhi ue sel-lem.

Ndoshta dikush mund të thotë: ne e bëjmë kremtimin vetëm si përkujtim.

Themi: subhanAllah! Po bëni një përkujtim për një gjë që nuk e ka ligjëruar Pejgamberi sal-lAllahu alejhi ue sel-lem, as e kanë bërë Sahabët radijAllahu anhum, megjithëse keni një përkujtim të vërtetuar me ixhma' (unanimitet) të muslimanëve, e që është më madhështor dhe i vazhdueshëm.

Çdo musliman thotë në ezanin e pesë namazeve: dëshmoj se nuk ka të adhuruar me të drejtë përveç Allahu dhe dëshmoj se Muhamedi është i Dërguari i Tij.

Çdo musliman thotë në namazin e tij: dëshmoj se nuk ka të adhuruar me të drejtë përveç Allahu dhe dëshmoj se Muhamedi është i Dërguari i Tij.

Çdo musliman thotënë përfundim të abdesit: dëshmoj se nuk ka të adhuruar me të drejtë përveç Allahu dhe dëshmoj se Muhamedi është i Dërguari i Tij.

Madje Pejgamberi sal-lAllahu alejhi ue sel-lem përkujtohet në çdo adhurim që njeriu e bën, sepse kushtet e pranimit të adhurimit janë: përkushtimi (Ihlesi) dhe pasimi i Pejgamberit sal-lAllahu alejhi ue sel-lem.

Nëse njeriu e kujton këtë gjë kur bën adhurimet, atëherë do të kujtojë patjetër se Pejgamberi sal-lAllahu alejhi ue sel-lem është imami i tij në atë veprim. Kjo gjë është përkujtim.

Sidoqoftë, tek gjërat që i ka ligjëruar Allahu dhe i Dërguari i Tij ka shenja të mjaftueshme të dashurisë dhe nderimit ndaj Pejgamberit sal-lAllahu alejhi ue sel-lem, kundrejt shpikjeve në fe të njerëzve, të cilat nuk i ka ligjëruar Allahu dhe i Dërguari i Tij.

E lusim Allahun subhanehu ue teala që t'i japë sukses të gjithëve për tek e mira. Këto kremtime – siç kemi dëgjuar – përmbajnë ekstrem dhe teprim që mund ta nxjerrin njeriun nga feja. Në to ka përzjerje mes burrave dhe grave, prej të cilave kihet frikë për ndonjë fitne apo prishje.

Allahu është Kujdestari për udhëzimin e umetit Islam dhe t'i japë sukses drejt gjërave të dobishme në fenë, dynjanë, krenarinë dhe nderin e tij, vërtet Allahu është Bujar dhe Fisnik.¹⁹

¹⁹ Burimi: Nurun alad-derb.

CILI SUNET ËSHTË BRAKTISUR DUKE U PRAKTIKUAR BIDATI I MEVLUDIT?

SHEJH MUHAMED EL UTHEJMIN

Pyetësi: shejh i nderuar, Allahu ju shpërbleftë! Ju përmendët se për çdo bidat që shpiket, një Sunet i ngjashëm braktiset; kjo është thënia e Selefëve.

Shejhu: po!

Pyetësi: cili Sunet është braktisur për shkak të shpikjes së bidatit të mevludit?

Shejhu: po, Suneti i braktisur është lënia e tij; lënia e këtij bidati, sepse Suneti është me: braktisje dhe me veprim.

Braktisja e diçkaje nga ana e Pejgamberit sal-lAllahu alejhi ue sel-lem megjithëse shkak është prezent, konsiderohet Sunet. E kuptove?

Nëse Pejgamberi sal-lAllahu alejhi ue sel-lem e braktis diçka, megjithëse shkak për ta vepruar atë gjë është prezent, mirëpo nuk e bën, atëherë braktisja e asaj gjëje është Sunet.

Këtu themi: ju e keni shpikur një bidat dhe keni braktisur një Sunet. Suneti në këtë rast është braktisja e këtij bidati.²⁰

²⁰ Burimi: Likaul babil meftuh 210/10.

GJYKIMI I MEVLUDIT

SHEJH ZEJD EL MEDKHALI

Pyetësi: Allahu ju dhëntë mirësi! Edhe një pyetës nga Egjipti i cili thotë: çfarë gjykimi ka kremtimi i mevludit në Sheriatin Islam?

Përgjigja: mevludi është bidat tek Ehli Sunneti. Pejgamberi (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem) nuk e ka vepruar përgjatë gjithë jetës së tij, as katër halifët e udhëzuar nuk e kanë vepruar, ndërkohë që ata janë më të diturit e umetit dhe më të dashurit për Pejgamberin (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem). Asnjë sahab nuk e ka vepruar këtë gjë, asnjë dijetar nga pasardhësit e sahabëve nuk e kanë vepruar.

Mevludi është prej bidateve që përmbajnë të këqija që njerëzit kanë njohuri për to; përzierje mes burrave dhe grave, lexim i poezisë së Busirit e cila përmban shirk.

Aty gënjejnë; thonë se Pejgamberi prezanton natën që kremtohet mevludi dhe pretendojnë se Pejgamberi (sal-lAllahu alejhi ue sel-lem) prezanton bashkë me ta, e kjo është një gënjeshtër mbi Allahun dhe Pejgamberin (alejhis-salatu ues-selam). Këta njerëz janë injorantë nga të devijuarit e sufive, janë prej injorantëve të paditur dhe mashtrohen me këta nxitësa të cilët u thojnë: “Nëse e doni Pejgamberin atëherë kremtoni mevludin (ditëlindjen e tij).”

Kujdes pra kujdes nga ky bidat të cilin e kanë sqaruar humbjen e tij dijetarët e hershëm dhe të mëvonshëm.²¹

²¹ Burimi: audio me titull “Tahdhiru esh-shejh Zejd el Medkhali minel ihtifali bil meulid en-nebeuj”.

KUNDËRPËRGJIGJE NDAJ NJË DYSHIMI LIDHUR ME MEVLUDIN

SHEJH RABI' EL MEDKHALI

Pyetja: shumë njerëz argumentohen për bidatin e mevludit – sidomos në disa vende në veri të Afrikës – , argumentohen me thënien e Pejgamberit sal-lAllahu alejhi ue sel-lem: **“Kush bëhet nismëtar për një traditë të mirë në Islam...”** hadithi. Si t'i kundërpërgjigjemi?

Përgjigja: kundërpërgjigja ndaj tyre është që t'i thuhet:

Së pari: patjetër duhet të dini shkakun e thënies së këtij hadithi. Shkaku është se disa njerëz të fisit Mudar, erdhën tek Pejgamberi sal-lAllahu alejhi ue sel-lem me rroba shumë të trasha, për shkak të varfërisë dhe skamjes së tyre të madhe. Kur Pejgamberi sal-lAllahu alejhi ue sel-lem i pa, iu dhimbën për shkak të gjendjes së tyre, andaj urdhëroi Bilalin, i cili thirri ezanin, u thirr ikameti për namaz, fali namazin dhe pastaj u ngrit Pejgamberi sal-lAllahu alejhi ue sel-lem për të ligjëruar. Ai i nxiti njerëzit që të jepnin sadaka dhe tha: **“Një burrë dha një dirhem, një tjetër dha një dinar, një tjetër dha miell elbi...”** deri në fund të hadithit. Njerëzit vonuan pak [për të dhënë sakada], kështu që erdh një burrë prej Ensarëve me një trastë të madhe me pasuri, andaj njerëzit shpejtuan dhe garuan, saqë mblodhën një sasi të madhe pasurie për sadaka. Me këtë rast, Pejgamberi sal-lAllahu alejhi ue sel-lem tha: **“Kush bëhet nismëtar për një traditë të mirë në Islam, atëherë atij i takon shpërblimi i saj dhe i atyre që e veprojnë, pa i mangësuar gjë prej shpërblimit të tyre. Kush bëhet nismëtar për një traditë të keqe në Islam, atëherë atij i takon gjynahu i saj dhe i atyre që e veprojnë, pa i mangësuar gjë prej gjynahut të tyre.”**

Pra, Pejgamberi sal-lAllahu alejhi ue sel-lem ka nxitur për sadaka dhe sakadaja është diçka e ligjëruar

Ky burrë, u bë nismëtar për garim në këto çaste të vështira. Edhe ti nëse bëhesh nismëtar për një vepër që e kanë harruar njerëzit, je bërë nismëtar për një traditë të mirë. Kurse të shpikësh diçka në Fenë e Allahut, kjo nuk gjendet, por është humbje dhe është bidati për të cilin Pejgamberi sal-lAllahu alejhi ue sel-lem ka thënë: **“Kush shpik në çështjen tonë diçka që nuk është prej saj, atëherë ajo është e refuzuar.”**

Allahu azze ue xhel-le ka thënë për këtë:

أَمْ هُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنَ بِهِ اللَّهُ

“A kanë ata idhuj, të cilët u kanë caktuar një fe që nuk e ka lejuar Allahu?!”²²

Po të ishte [mevludi] diçka e mirë, atëherë do të na paraprinte në të Pejgamberi sal-lAllahu alejhi ue sel-lem dhe sahabët e tij të cilëve nuk do t'i shpëtonte kjo gjë. Pasha Allahun, sahabët e kanë njohur Pejgamberin sal-lAllahu alejhi ue sel-lem dhe e kanë dashur më shumë sesa ne, kurse fatkeqësisht shumica jonë e njohin Pejgamberin sal-lAllahu alejhi ue sel-lem vetëm në mevlud; përveç atyre që dëshiron Allahu.

Kurse sahabët radijAllahu anhum e kanë njohur Pejgamberin sal-lAllahu alejhi ue sel-lem në çdo çast. Ata jepnin vetvetet dhe çdo pasuri për të ndihmuar fenë e Allahut dhe ngritjen e Fjalës së Tij. Ata e kanë treguar dashurinë e tyre për Pejgamberin sal-lAllahu

²² Esh-Shura: 21.

alejhi ue sel-lem, duke e besuar atë, duke e dashur, duke e ndjekur, duke dhënë vetet dhe pasuritë në ndihmë të Fesë së tij.

Kurse tani, të tillët ushqehen përmes fesë, e pastaj thonë se e duan Pejgamberin sal-lAllahu alejhi ue sel-lem. Ata bëjnë tilla kremtime sepse në to ka ushqyerje me pasuritë e njerëzve me të kotë, aty bëjnë shirk, përralla dhe devijime. A kjo është feja e Allahut?! A mund të lëvdohet nismëtari i tyre?! Duke patur parasysh se nismëtarët e mevludit janë Batinitë, armiqtë e Allahut, armiqtë e Pejgamberit dhe fesë Islame, madje ata janë armiq më të këqinj sesa çifutët dhe të krishterët. Batinitë kanë sjellë këtë bidat të poshtër, të cilit i dalin në mbrojtje njerëz që pretendojnë se janë prej Ehli Sunetit, mirëpo fatkeqësisht ata janë të devijuar dhe bishtat e Batinive.²³

²³ Burimi: Fetaua fil Akideti uel Menhexh, el halakatu eth-thanijeh.

HISTORIKU I SHFAQJES SË BIDATIT TË KREMTIMIT TË MEVLUDIT TË PEJGAMBERIT

SHEJH ABDULMUHSIN EL ABBAD

Mevludet që janë shpikur në shekullin e katërt, të parët që e kanë shpikur janë Ubejditë, të cilët kanë udhëhequr Egjiptin në atë shekull. Ka thënë el Makrizi në librin “el Khutatu uel etharu fi terikhi Misr”: “Ata shpikën gjashtë mevlude: mevlud për Pejgamberin sal-lAllahu alejhi ue sel-lem, për Aliun, për Fatimen, për Hasanin, për Hysenin dhe i gjashti mevludi i udhëheqësit në fuqi.”

Pra, këto kremtime dhe veçimi i këtyre rasteve me vepra të veçanta, këto gjëra nuk kanë ndodhur në tre brezat të cilat janë brezat më të mirë, e për të cilat Pejgamberi sal-lAllahu alejhi ue sel-lem ka thënë: “Brezi më i mirë është brezi im, pastaj ai që vjen pas tyre, pastaj ai që vjen pas tyre.”

Sahabët nuk kanë patur tilla kremtime mevludesh, as Tabi’inët, as Tabi Tabi’inët. Për treqind vjet me rradhë nuk ka patur gjë prej kësaj, mirëpo u shpik kjo gjë në shekullin e katërt dhe ata që e shpikën ishin Ubejditë që udhëhoqën Egjiptin.

Po ku bazohet ky kremtim?

Kjo gjë është pasim i të krishterëve, sepse të krishterët kremtojnë ditëlindjen e Isait; kështu që edhe ne po e kremtojmë ditëlindjen e Muhamedit sal-lAllahu alejhi ue sel-lem.

D.m.th. ajo që kanë shpikur Ubejditë bazohet mbi pasimin e të krishterëve.

Dihet se gjithë e mira gjendet tek ajo në të cilën ka qenë Pejgamberi sal-lAllahu alejhi ue sel-lem dhe shokët e tij. Pejgamberi sal-lAllahu alejhi ue sel-lem nuk ka udhëzuar për këtë gjë, as që e ka bërë, po ashtu Halifët e Udhëzuar dhe asnjë nga shokët e tij nuk e ka bërë, as Tabi'inët nuk e kanë bërë, as Tabi Tabi'inët nuk e kanë bërë, mirëpo kjo gjë është nxjerrë në shekullin e katërt.

Për këtë arsye, nuk gjen kurrësesi diçka që tregon për krentrimin e mevludeve në librat e shkruar gjatë tre brezave. Nuk gjen diçka që njerëzit bënin krentime, apo që urdhëronin për krentrim, apo që i praktikonin. Për plot treqind vjet nuk ka gjë nga këto dhe dihet se gjithë e mira është në pasimin e Selefëve.

Dashuria në zemër për Pejgamberin sal-lAllahu alejhi ue sel-lem duhet të jetë më e madhe se për çdo të dashur tjetër, mirëpo kjo duhet të jetë në përputhje me Sunetin e tij sal-lAllahu alejhi ue sel-lem. Nuk ka ardhur diçka nga këtë gjëra në Sunetin e tij dhe as në veprat e Selefëve të devotshëm, të cilët janë Sahabët dhe ata që ecën në rrugë të tyre.

Pra, gjithë e mira është që njeriut të ndjekë Sunetet dhe të ruhet nga rënia në çështje të shpikura dhe bidate, sepse njeriu e ka për detyrë të jetë ndjekës, siç thotë poeti:

“Gjithë e mira është në pasimin e Selefëve, dhe gjithë e keqja është në shpikjen e halefëve.”²⁴

²⁴ Burimi: Sherhu suneni Ibni Maxheh kaseti 153.

A BËN TË USHQEHESH ME USHQIMET QË PËRGATITEN PËR MEVLUD?

SHEJH ABDULMUHSIN EL ABBAD

Pyetja: a lejohet të ushqehesh me ushqimin e bidatçive, duke patur parasysh se ata e përgatisin këtë ushqim me rastin e këtij bidati, sikur ushqimi për mevlud?

Përgjigja: është detyrë që t'u tëhiqet vërejtje atyre, në mënyrë që të largohen nga bidati dhe mos të bëjnë vepra të ndaluara. Njeriu nuk duhet të ushqehet nga ushqimi i përgatitur për gjërat e shpikura dhe të ndaluara. Njeriu nuk duhet të ushqehet nga ky ushqim, mirëpo ai tërheq vërejte dhe paralajmëron nga rënia në këto gjëra të ndaluara.²⁵

²⁵ Burimi: Sherhu suneni Ebi Daud.

GJYKIMI I BOJKOTIT TË ATIJ QË MIRATON KREMTIMIN E MEVLUDIT

SHEJH SALIH EL FEUZAN

Pyetja: kemi një burrë në punë i cili e pohon mevludin (d.m.th. ditëlindjen e Pejgamberit sal-lAllahu alejhi ue sel-lem), e mbron dhe këmbëngul për të; a ta bojkotoj për hir të Allahut apo jo? Çfarë të bëj? Allahu jua shpërbleftë!

Përgjigja: kremtimi i ditëlindjes së Pejgamberit sal-lAllahu alejhi ue sel-lem (mevludit) është bidat. Ai që e konsideron të saktë dhe nxit për të, ai është bidatçi.

Nëse këmbëngul në të, nëse nuk e pranon këshillën, nëse vazhdon të bëjë thirrje për mevlud dhe nxit për të, atëherë ai duhet bojkotuar; sepse është bidatçi dhe shoqërimi me bidatçitë nuk është i lejuar.²⁶

²⁶ Burimi: El Munteka fq. 169.